

मन्त्रेणानेन राजेन्द्र ततस्तं परमेश्वरम् ॥
गन्धोरायेति पादौ तु सुभगायेति वै कटिम् ।
उदरं देवदेवाय त्रिनेत्रायेति वै मुखम् ॥
वाचस्पतये च शिरो रुद्रायेति च सर्वतः ।
एवमभ्यर्च्य मेधावी विष्णुं लक्ष्म्या समन्वितम् ॥
हरं वा गौरीसंयुक्तं गन्धपुष्पादिभिः क्रमात् ।
ततस्तस्माद्यतो होमं कारयेत् मधुसर्पिणा ॥
तिलैः सह महाराज सौभाग्यपतयेति च ।
ततस्त्वचारविरसं निरुद्धं धरणीतले ॥
गोधूमाक्षन्तु भुञ्जीत कण्ठोऽप्येवं विधिः स्मृतः ।
आपादादिद्वितीये तु पार्ष्णं तत्र भोजयेत् ॥
यथाकन्तु ततः पश्चात् कार्तिकादिषु पार्थिव ।
श्यामाकं तत्र भुञ्जीत त्रीन् मासान् नियतः ॥

शुचिः ॥

ततो माघे सिते पक्षे तृतीयायां नराधिप ।
सौवर्णां कारयेद्गौरीं रुद्रं चैकत्र बुद्धिमान् ॥
मलक्ष्मीकं हरिश्चापि यथाशक्त्या प्रसन्नधीः ।
ततस्तां ब्राह्मणे दद्यात् पात्रभूते विषक्षणे ॥
अन्नेन ह्येने वेदानां पारगे साधुवर्तिनि ।
सदाचारिण्यवा दद्यात् विष्णुभक्ते विशेषतः ॥
वड्भिः पात्रैरुपेतन्तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
एकं मधुमयं पात्रं द्वितीयं दृतपूरितम् ॥
तृतीयं तैलतैलस्य चतुर्थं गुडसंयुतम् ।
पञ्चमं लवणैः पूर्णं षष्ठं गोक्षीरसंयुतम् ॥
एतानि दत्त्वा पात्राणि सप्तजन्मान्तरं भवेत् ।
सुभगो दर्शनोयत्र नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥”

इति वाराहे सौभाग्यव्रतनामाध्यायः ॥

सौभाग्यचिन्तामणिः, पुं. (सौभाग्याय चिन्ता-
मणिरिव ।) सौभाग्यविशेषः । यथा,—

“सौभाग्यामृतजीरपञ्चलवणव्योषाभयाजानला
निचन्द्राभ्रकशुद्धगन्धकरसानैकीकृतान् भाव-
येत् ।

निर्गुणैर्युगलैश्च राजकहवापामार्गपवोजसत्
प्रत्येकं खरसेन सिद्धवटिका ज्वन्ति त्रिदोषो-
दयम् ॥

येषां शीतमतीव देहमखिलं स्वेदद्रवाद्भोजनं
निद्रा घोरतरा समस्तकरणव्यामोहमूढं मनः ।
शूलखासबला काससहितं मूर्च्छारुचिं दृष्ट-
व्वरं

तेषां वै परिहृत्य जीवितमसौ गृह्णाति मृत्यो-
र्मुखात् ॥”

इति सारकौमुदी ॥

सौभाग्यद्वितीया, स्त्री, (सौभाग्याय द्वितीया ।)
भाद्रशुक्लद्वितीया । सा च मन्वन्तरा । इति
स्मृतिः ॥

सौभाग्यनः, पुं, (सौभाग्येन एव । स्वार्थे णञ् ।)
सौभाग्यनहचः । इत्यमरटीका । २।४।२१ ॥

सौभिकः, पुं, (सौभं कामवासिपुरादिनिर्माणं
शिल्पमस्य । ठक् ।) इन्द्रजालिकः । इति
हारावली ।

सौमनसा, स्त्री, जरातीपत्रे । इति राज-
निघण्टुः ॥

सौमनस्यः, स्त्री, (सुमनसो भावः । ञञ् ।) आर्ह-
पिण्डदानानन्तरब्राह्मणहस्ते पुण्यदानमन्त्रः ।
यथा श्रातातपः ।

“पिण्डनिर्व्यापरहितं यत्तु आर्ह विधीयते ।
स्वधावाचनलोपोऽत्र विकरस्तु न लुप्यते ॥

अच्यवदक्षिणास्वस्ति सौमनस्यमधास्त्विति ॥”
हृन्दोगपरिशिष्टम् ।

“यथायभूमिमासिञ्चेत् सुसुप्तो जितमस्त्विति ।
शिवा आपः सन्त्विति च युग्मानैवोदकेन च ॥

सौमनस्यमस्त्विति च पुण्यदानमनन्तरम् ।
अक्षतचारिण्यवास्त्विति च अक्षतानपि दाप-
येत् ॥”

अथ प्रकृतब्राह्मणाचमनान्तरम् । ब्राह्मणाप-
भूमिं सुसुप्तो जितमस्त्विति प्रोक्षयेत् । शिवा
आप इत्यादिना उदकेन हस्ते सिञ्चेत् ॥ सौम-
नस्यमस्त्वित्यनेन हस्ते पुण्यदानं कुर्यात् । इति

आर्हतत्त्वम् ॥ सुमनसो भावः सौमनस्यं तदत्र
आर्ह दत्तं पुण्यं सौमनस्यं मनसः प्रसादजनकं
भवतु । इति गुणविष्णुः ॥ (सन्तुष्टचित्ता ।

यथा आर्हः । ७।२८ ।

“रथचरणवराङ्गनाकराज-
व्यतिकरसम्यदुपात्तसौमनस्याः ॥”

प्रसन्नचित्ताहं, त्रि । यथा, भागवते । १।१२।४४।
“धन्यं यशस्यमायुषं पुण्यं स्वर्गयनं महत् ।
स्वर्गं धीव्यं सौमनस्यं प्रशस्यमघमर्षणम् ॥”

सौमनस्यायनो, स्त्री, (अयति प्राप्नोत्यनयेति ।
अय + ल्युट् । डीप् । सौमनस्यस्य प्रसन्नचित्त-
ताया अयनो ।) मालतीपुष्पकलिका । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा । “सुमनाः सौमनस्यायि-
नी हरिद्रादारुहरिद्राहृद्यौरपुनर्नवामहासहा-
सुद्रसहाकषायैश्च ॥” इति चरके विमानस्थाने
षष्ठमेऽध्याये ।)

सौमिकौ, स्त्री, (सौमस्तद्वीचा प्रयोजनमस्याः ।
ठक् ।) दीचणीयेष्टिः । इति हेमचन्द्रः ॥

सौमित्रः, पुं, (सुमित्रायां भवः । सुमित्रा + णञ् ।)
लक्ष्मणः । इति शब्दरत्नावली ॥

सौमित्रिः, पुं, (सुमित्राया अपत्यं पुमानिति ।
बाह्वादित्वात् । इज् ।) लक्ष्मणः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, रामगीतायाम् । २ ।

“सौमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धिना
रामः कथाः प्राज्ञ पुरातनीः शुभाः ॥”)

सौमिधिकाः, पुं, (सुमिधया निर्हृतः । सुमिधा + ठक्
सिद्धः । इति हारावली ॥) शोभनमिध्यासम्बन्धिनि,
त्रि ॥

सौमेरुकं, स्त्री, सुवर्णम् । इति राजनिघण्टुः ॥
सुमेरुसम्बन्धिनि, त्रि ॥ (कचित् सौमेरुवमिति
पाठो दृश्यते ।)

सौम्यः, पुं, (सौमस्यापत्यं पुमान् । सौम +
णञ् ।) बुधग्रहः । इत्यमरः । १।३।२६ ॥
(यथा, बृहत्संहितायाम् । ५।६० ।

“पश्यन् प्रसन्नं सौम्यो दृतमधुतैलचयाय
राज्ञाञ्च ॥”

सौम्यः, पुं, (सौमस्यापत्यं पुमान् । सौम +
णञ् ।) बुधग्रहः । इत्यमरः । १।३।२६ ॥
(यथा, बृहत्संहितायाम् । ५।६० ।

“पश्यन् प्रसन्नं सौम्यो दृतमधुतैलचयाय
राज्ञाञ्च ॥”

सौम्यः, पुं, (सौमस्यापत्यं पुमान् । सौम +
णञ् ।) बुधग्रहः । इत्यमरः । १।३।२६ ॥
(यथा, बृहत्संहितायाम् । ५।६० ।

“पश्यन् प्रसन्नं सौम्यो दृतमधुतैलचयाय
राज्ञाञ्च ॥”

सौम्यः, पुं, (सौमस्यापत्यं पुमान् । सौम +
णञ् ।) बुधग्रहः । इत्यमरः । १।३।२६ ॥
(यथा, बृहत्संहितायाम् । ५।६० ।

“पश्यन् प्रसन्नं सौम्यो दृतमधुतैलचयाय
राज्ञाञ्च ॥”

सौम इव सौम्यः । ततः प्रज्ञाद्यञ् ।) विप्रः ।
इति शब्दमाला ॥ उडुस्वरहचः । इति राज-
निघण्टुः ॥ हृपकर्कटकान्याहृषिकमकरसौम-
राशयः । यथा,—

“क्र रोऽथ सौम्यः पुरवोऽङ्गना च

भोजोऽथ युग्मं विषमः समश्च ।

चरस्थिरदात्मकनामधेया

मेवादयोऽमी क्रमशः प्रदिष्टाः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

भूखण्डविशेषः । यथा,—

“गन्धर्वो वरुणः सौम्यो बहवः कङ्क एव च ।

कुमुदश्च कसेरुश्च नागो भद्रारकस्तथा ॥

चन्द्रेन्द्रमलयशङ्खवाङ्कगभस्तिमान् ।

ताम्राकुच कुमारी च तत्र दीपदगाष्टभिः ॥”

इति शब्दमाला ॥

सौम्यकच्छव्रतम् । यथा,—

“प्राजापत्यः सान्तपनः शिशुकच्छः पराककः ।

अतिकच्छः पर्णकच्छः सौम्यः कच्छातिक-

कच्छः ॥”

सौम्यः सौम्यकच्छः । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

(पितृगणविशेषः । यथा, मनुः । १।१८८ ।

“अग्निदग्धानग्निदग्धान् काव्यान् बर्हिषदस्तथा

अग्निप्राप्ताञ्च सौम्याञ्च विप्राणामिव निर्दिशेत् ॥

सौम्यः, त्रि, (सौमो देवतास्य । सौम + “सौमात्

व्यञ् ।” ४।२।३० । इति व्यञ् ।) सौम-

देवतः । अनुग्रहः । मनोहरः । इति मेदिनी ॥

(यथा रघुः । १२।३६ ।

“संरम्भं मैयिलीहासः क्षणसौम्यां निनाय

ताम् ।

निवातस्तिमितां वेलां चन्द्रोदय इवोदधेः ॥”

भक्तः । यथा, भागवते । २।४।२३ ।

“नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे ।

पपुर्जानमयं सौम्या यन्मुखांश्चरुहासवम् ॥”)

भास्वरः । इति धरणिः ॥

सौम्यकच्छः, पुं, (सौम्यः अनुग्रहः कच्छः ।) व्रत-

विशेषः । यथा, गारुडः । १०५।६८ ।

“पिण्याकाचामतक्रासुशकुनां प्रतिवासरम् ।

एकैकमुपवासञ्च कच्छः सौम्योऽयमुच्यते ॥”

सौम्यगन्धो, स्त्री, (सौम्यो गन्धो यस्याः । डीप् ।)

ग्रतपत्रौ । इति राजनिघण्टुः ॥

सौम्यग्रहः, पुं, (सौम्यो ग्रहः ।) शुभग्रहः । स च

पूर्णचन्द्रः पापग्रहायुक्तबुधः बृहस्पतिः शुक्रश्च ।

यथा, ज्योतिस्तत्त्वे ।

“अर्धेनिन्दकगौराराः पापाः सौम्यास्तथापरे ।

पापयुक्तो बुधः पापो राहुकेतुश्च पापदौ ॥”

सौम्यधातुः, स्त्री, (सौम्यो धातुः ।) कफः । इति

राजनिघण्टुः ॥

सौम्या, स्त्री, (सौम इव सौम्यः । शाब्वादित्वात्

यः । ततः प्रज्ञाद्यञ् । स्त्रियां टाप् ।) दुर्गा ।

यथा,—

“सौम्या सौम्यतराशेषसौम्ये भवत्विति सुन्दरी ॥”

इति देवीमाहात्म्यम् ॥